

Lada HÁNLOVÁ, navazující Mg studium učitelství výtvarná výchova - sociální pedagogika, prezenční studium

DIPLOMOVÁ PRÁCE. ČLOVĚK A ZVÍŘE. Agresivní chování žáků ve výtvarné výchově.

Téma diplomové práce bylo studentce zadáno na základě jejího osobního zájmu o tuto problematiku, která je aktuální nejen ve výtvarné výchově. Ke zpracování tématu přistoupila diplomantka velmi odpovědně, na základě hlubokého studia relevantní odborné literatury a určité opory v dosavadním studiu i ve vlastní pedagogické zkušenosti. Téma agresivity nepojala s primitivním banálním náhledem jako negativní, nežádoucí a potlačení či "odstranění" hodnou vlastnost, ale jako složitý fenomén a přirozenou složku lidské osobnosti. Opírá se zde o odpovídající validní vědecké teorie a jejich fundovanou reflexi.

Téma rozvinula mezi tradičními póly člověk - zvíře, ale ani v tomto modelu se neuchyluje k banálně paušalizujícímu pseudomoralizování. Naopak využívá této časté metafory k rozvinutí nosné koncepce, analýze obsahu pojmů agrese - agresivita a jejich proměn a přehledně reflektuje tři z dosud využívaných teoretických koncepcí agresivity (kap. 4). Fenomén agresivity funkčně včleňuje do aktuálních diskursů (biologický, sociální, etický), přičemž i zde se opírá o dobrý registr a výběr odborné literatury.

Obecné téma agresivity organicky vztahuje k agresivitě dětí, nevyhýbá se ani aktuálnímu jevu dětské šikany.

Hlavní a logicky i nejobsáhlejší část práce věnuje diplomantka vědeckému výzkumu agresivity v oblasti výtvarné výchovy, vždy ale s poukazem k širšímu a obecnějšímu kontextu edukačnímu a výchovnému. V návaznosti na výzkum se zabývá i agresivitou ve výtvarném umění (kap. 8). Zde by podle mého mínění byl vhodný hlubší pohled např. na díla, prezentovaná na výstavě DEKADENCE NOW v minulém roce a jejich podrobnější analýzy. Jako poněkud problematické zde spatřuji oddělení hlediska formy uměleckého díla od jeho obsahu, a to nejen s poukazem na dávný výrok W. Kandinského, podle něhož je *"forma uměleckého díla vždy formou obsahu, nebo není ničím"* nebo na známou metaforu G.B.Shawa o vztahu formy a obsahu uměleckého díla jako o dvou kolech bicyklu. Naopak za podnětné považuji zařazení podkapitoly o překračování norem umění (kap.7.3).

Jako nejpřínosnější hodnotím vědecko-výzkumné a didaktické části obsáhlé práce. Vedle nesporně pozitivního působení její vedoucí zde nacházím i výrazný osobnostní vklad diplomantky a jsem přesvědčen, že tato část práce by ve výtahu byla hodna publikování v odborném tisku. Jisté rozpaky, o nichž jsem přesvědčen, že mohou být rozptýleny v rámci obhajoby práce, pocítuji ve výběru uměleckých děl (str.64 - omylem v tištěné verzi 2 x). Rozpaky zde budí především jeden "odborný" pramen, cyklus sešitů "Největší malíři." Nedohledatelné bibliografické údaje těchto tiskovin včetně neznámých autorů textů z nichž nelze určit kompetentní, zvláště uvážíme-li dostatek ba nadbytek vysoce odborné literatury, dnes snadno dostupné. O dílech Pollocka, Duchmpe či Vostela lze snadno nalézt fundovanější informace. K diskusi při obhajobě ponechávám i absenci děl českých výtvarných umělců, z nichž například některé z děl Emila Filly z cyklu Boje a zápasy (grafiky, malby) by bylo možno pokládat za vhodné i vzhledem k rámcovému tématu práce. **Shrnutí: práci v jejím celku pokládám originální, vysoce přínosnou a kvalitní v obsahu, jazykové formě i podrobnému a přesnému aparátu textovému i obrazovému.**

Návrh klasifikace: výborně

V Praze dne 29.dubna 2011

oponent: doc. PaedDr. Pavel Šamšula, CSc.

